

پژوهشی در باب تأثیر معماری به عنوان بستری برای درمان ذهن و روان بیماران از منظر روانشناسی محیطی

فهیمة جمشیدی*^۱ زهرا عباسی^۲

^۱ کارشناس ارشد گروه معماری منظر دانشگاه آزاد اسلامی واحد نطنز

Jamshidi.fahime92@gmail.com

^۲ دکترای معماری، عضو هیئت علمی دانشگاه آزاد اسلامی واحد نطنز

چکیده :

روانشناسی محیطی به رفتارهای مرتبط با فیزیک محیطی می‌پردازد محیط فیزیکی شامل اشیا مادی، گیاهان، حیوانات و انسان‌هاست. روان‌شناسی محیطی، تأکیدی بر فرآیند تعاملی بین مردم که موضوع دیگر شاخه‌های روانشناسی است ندارد. این رشته در خلال دهه ۱۹۶۰ شکل گرفت و روانشناسی محیطی و جمعیت به عنوان یک‌بخش مستقل در انجمن روانشناسی آمریکا پذیرفته شده است. محیط‌های معماری به عنوان بستر فعالیت‌های انسان تأثیرات عمیقی را به سلامت و روان او می‌گذارد. استرس در انسان به عنوان یکی از شاخصه‌های سلامت روان می‌تواند با طراحی داخلی درست در این بستر کاهش یابد. یکی از محیط‌های معماری بیمارستان طراحی داخلی آن می‌باشد. طراحی داخلی بیمارستان‌ها اثرات منفی و مثبتی را در پی دارد و باعث می‌شود که بهبودی بیماران رو به تأخیر بیندازد. بدیهی است که طرح‌های مطلوب معماری که به هر منظور باشد فقط در صورتی می‌تواند کاملاً مفید واقع گردند که در آن‌ها فضاهای مختلف براساس نیازهای استفاده‌کنندگان جهت بهبود گرایش کارها و تسریع فعالیت‌های مختلف انجام گیرد. بیمارستان‌ها با جان و سلامتی انسان‌ها سر کار دارند و پاسخگویی آن‌ها به این رسالت خطیر مستلزم حداکثر کارایی این مجموعه، از عوامل انسانی گرفته تا امکانات و تجهیزات آن‌ها است. طراحی داخلی هر بیمارستان مجموعه‌ای است بسیار پیچیده و متنوع از نیازها، تضادهای، تجهیزات و امکانات بنابراین باید به دقیق‌ترین و کارآمدترین نحو طراحی شوند تا حاصل کار مقبول گردد. روش پژوهش این مقاله توصیفی بوده و اطلاعات به روش مطالعات کتابخانه‌ای انجام گرفته. پس از بررسی، نتایجی مبنی بر این که طراحی داخلی بیمارستان می‌تواند تأثیر زیادی بر روی روند بهبود بیمار بگذارد و راهکارهای معمارانه‌ای برای این موضوع ارائه شده است.

کلیدواژه‌ها : طراحی، بیمار، معماری داخلی، روان‌شناسی محیطی، بیمارستان